

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil netop stille kulturministeren nøjagtigt det samme spørgsmål med hensyn til det multikulturelle og det multietniske danske samfund.

I øvrigt vil jeg sige, at det er jo ikke underligt, at Dansk Folkeparti gør sig sine tanker, når vi f.eks. i valgkampen så de enormt dyre dagbladsannoncer med kunstnerne som bannerførere, men med LO som den rige onkel i rollen som den glade giver. Disse annoncer var jo kulturelitens begmand til Dansk Folkeparti.

Og var denne kulturkamp mod Dansk Folkeparti mon i virkeligheden ikke inspireret af den forhenværende kulturministers artikel i Politiken den 3. december? Der er jo penge i denne udviklingsfond, og mon det ikke er det, det drejer sig lidt om?

Er alt dette mon ikke i virkeligheden politiske brikker til det mønster, som regeringen er i gang med, og som dette lovforslag i virkeligheden skal ses som et led i?

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Til hr. Jens Rohde:

Det var, fordi der var den høje afslagsprocent på 91, vi var nødt til at tage stilling til grundlaget for Kulturfonden og ændre den, og på den baggrund har vi så også givet den et nyt navn.

Men samtidig viste det sig jo i de ansøgninger, man fik i Kulturfonden, at der var et vældigt behov for at støtte den tværgående, tværaestetiske, kunst, altså dér, hvor forskellige kunstarter arbejder sammen. Og det viste sig altså også, at der er nogle områder, hvor der er et stort behov.

Og det leder mig så ind på det næste spørgsmål: hvad det er, jeg kunne tænke mig at vi skulle satse på, og det vil jeg selvfølgelig gerne sige noget om, men jeg vil også gerne have en diskussion med de partier, som ønsker at stå bag loven, om, hvad det er, vi skal satse på.

Men så vidt jeg kan vurdere – også med udgangspunkt i de ansøgninger, der lå i Kulturfonden – er sådan noget som multimedier et afgørende satsningsområde, og det var hr. Jens Rohde også inde på i sit indlæg. Og Filminstituttet har netop fremlagt sin handlingsplan, og et af de områder, man dér tager fat i, er multimedierne, og det er altså et område, som jeg synes vi kunne vælge at satse på.

Og der er børnekulturen, som jeg også synes kunne være et vigtigt satsningsområde, først og fremmest fordi vi i dag lever i et samfund, hvor

børnene lever i deres egne reservater, og det vil sige, at deres adgang til de voksnes kultur er blevet vanskeliggjort. Og derfor er det afgørende, at vi får diskuteret med hinanden: Hvordan hjælper vi børnene til at få del i samfundets forskellige kulturer? Hvordan tilegner de sig samfundets forskellige kulturer? Med andre ord: Hvordan bliver de voksne?

Et tredje satsningsområde kunne være det multikulturelle samfund, altså: Hvordan lærer vi danskere at begå os i forhold til de fremmede? Hvad er det, vi kan lære af de fremmede. Og omvendt: Hvad er det, de fremmede kulturer kan bruge den danske kultur til?

For jeg tror, at hvis vi skal udvikle Danmark fredeligt og civiliseret, så er det afgørende, at vi har nogle gode rammer for kulturmødet, og det kunne Udviklingsfonden bruges til – og jeg understreger kunne, for jeg synes, vi skal diskutere det.

Og så til spørgsmålet om, hvorvidt et multikulturelt samfund for mig er det samme som et multietnisk samfund:

Jeg tror, det kræver lidt mere tid, end vi har her i dag, men selvfølgelig kan vi godt vælge at blive her længe. Men jeg mener, at vi har et multikulturelt samfund, ikke bare fordi der er mange såkaldt fremmede i det danske samfund, men også fordi den nationale enhedskultur i dag ikke er nær så stærk, som den har været tidligere. For danskerne er selv splittet op i en række forskellige subkulturer, og dermed har vi et multikulturelt samfund, hvad enten vi kan lide det eller ej.

Men jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt regeringen ønsker, at det danske samfund skal udvikle sig til et multietnisk samfund, for det spørgsmål drejer sig jo først og fremmest om, hvordan Danmark lever op til internationale konventioner, og hvordan vi lever op til vores egen lovgivning med hensyn til at tage imod flygtninge og fremmede kulturer i det hele taget, og det er altså ikke kulturministerens bord.

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Aase Madsen vil gerne have en lille bitte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det, der kalder mig på talerstolen, er altså kulturministerens udtalelse om, hvordan vi danskere lærer at begå os blandt de fremmede, for